

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาวิธีการบริหารงานการศึกษา
นอกโรงเรียนในโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาของจังหวัดลำปาง (2) ศึกษา
ผลกระทบจากการบริหารในโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ต่อการบริหาร
งานการศึกษานอกโรงเรียนของจังหวัดลำปาง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารการ
ศึกษานอกโรงเรียนระดับจังหวัด 2 คน ผู้บริหารการศึกษานอกโรงเรียนระดับอำเภอ 12 คน
หัวหน้าฝ่าย/งานของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดลำปาง 10 คน และ หัวหน้าฝ่ายของ
ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ 15 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 39 คน เครื่องมือที่ใช้
ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป
ประเด็น แล้วเขียนรายงานแบบบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า วิธีการบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนในโครงการจังหวัดทดลอง
แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาของจังหวัดลำปาง ที่ผู้บริหารการศึกษานอกโรงเรียนในจังหวัด
ลำปางให้ความสำคัญและบริหารตามหลักการบูรณาการมากที่สุด คือ การบริหารด้านการ
วางแผน โดยมีการประสานงานในบทบาทของ “เจ้าภาพ” เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การ
บริหารแผนงานประสบความสำเร็จ ในด้านการจัดองค์การ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
ลำปางและศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอในสังกัดส่วนใหญ่ใช้โครงสร้างเดิม ส่วนการ
นำองค์การ และการควบคุมองค์การเป็นไปตามระบบปกติ กิจกรรมตามกรอบกิจกรรมการศึกษา
นอกโรงเรียนที่นำไปบูรณาการในแผนพัฒนาจังหวัดคือ กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ
หลักสูตรระยะสั้น ส่วนอีก 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ
และกิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัย ไม่ได้นำเข้าบูรณาการในแผนงาน แต่ในทางปฏิบัติ พบว่า
ได้มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อนำ 2 กิจกรรมนี้เข้าร่วมดำเนินการนอกแผนงานด้วย

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารในโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา
ต่อการบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนของจังหวัดลำปาง ส่วนใหญ่เป็นผลกระทบทาง
ด้านดี ที่การบูรณาการทำให้งานการศึกษานอกโรงเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น
ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า ลดปัญหาความยุ่งยากในการจัดการศึกษา เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม
เป้าหมาย และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ส่วนผลกระทบทางด้านไม่ดี คือ ความบกพร่องด้าน
การประสานงานในการนัดหมายประชาชนเพื่อเชื่อมโยงกิจกรรม และการขาดโอกาสในการ
พัฒนางานในหน้าที่ของตนเอง

TE 154222

This study had the following as its objectives: (1) To investigate non-formal education administration in Lampang Province's Chief Executive Officer Province Experimentation Project, and (2) To attempt to identify this Project's impact upon the Province's non-formal education administration. Key informants comprised 2 provincial level non-formal education administrators, 12 district level ones, 10 division/operation unit heads at the Lampang Provincial Non-Formal Education Center, and 15 division heads at District Non-Formal Education Services Centers, totalling 39 people. Data collection instruments comprised interview and observation forms. Collected data were subsequently analyzed, synthesized and descriptively presented.

Findings were as follows :

The administrative area non-formal education administrators in the Province accorded a highest degree of importance and managed to adhere most closely to the Project's administrative principles was planning. They assumed the coordinating "host" role, the very key component accounting for success of the work plans administration. As regards the organizing area the Provincial Center and most District Centers still worked through the old, existing structures. Directing and controlling proceeded along the usual system. Non-formal education activities integrated into the Provincial Development Plan were those within the vocational, short-term curriculum category. Two others of general and informal categories, though not integrated into the Plan, were practically carried out in coordination with other agencies.

As regards the impact it was found that it was of positive nature. It meant the Project had actually rendered non-formal education work more successful, cost-effective, useful and relevant to target groups, reducing managerial difficulties and making its operational outputs clearly visible. The negative impact, certainly minor in nature, did result. For example, arranging time and place for linking target groups with designed activities, obviously a coordination task, was still often defective. And lastly, non-formal education personnel still lacked opportunities to improve their assigned responsibilities.